

Підбиття підсумків гри

* Вихователь аналізує, як вдалося досягти успіху в грі, чому, скажімо, «квач» швидко впіймала одна дитина, інша не змогла цього зробити жодного разу. Підбивати підсумки слід у цікавій формі, щоб викликати в дітей бажання наступного разу пограти ще і досягти кращих результатів.

* Отже народна рухлива гра— не лише весела розвага, а й можливість для дитини реалізувати власне «Я», і водночас, відчувати себе учасником спільних дій.

Народні ігри великої рухливості повторюють 3-5 разів, а спокійніші—4-5. Паузи між повторенням тривають 0,5-1 хвилину. Під час паузи доречно повторити слова або пісню.

Українські народні рухливі ігри

Методичні рекомендації

Українські народні рухливі ігри є важливим засобом всебічного розвитку дошкільнят, адже вони забезпечують комплексний вплив на організм та особистість дитини.

Їх специфіка:

1. Ці ігри групові, вони об'єднують від десяти до двадцяти дітей.
2. Вони образні, в кожній грі відбивається якась подія або випадок, близький за своїм змістом дитині.
3. Ігри багатоваріантні. Одна й та сама гра в різних регіонах України може мати різні приспіву, умови.
4. За своєю структурою народні ігри прості, однопланові, завершені, в них у єдине ціле поєднуються слово, рух і пісня.
5. В українських народних іграх часто використовується природний матеріал (шишки, гілочки, жолуді, камінчики тощо).
6. Більшість ігор супроводжується віршованим текстом.
7. Майже всі народні рухливі ігри граються в колі (замкненому чи розірваному).

Збір дітей на гру:

Заздалегідь домовитися, де збиратися, в яку гру грати, за яким сигналом (удар у бубон, дзвоник, вигук, оплеск).

Зацікавлення грою:

- * з аспівати пісню;
- * загадати загадку;
- * прочитати вірш відповідної тематики;
- * показати атрибути, іграшки для гри;
- * попередня домовленість про можливу нагороду

Пояснення правил гри:

Якщо у грі є пісня чи вірш, не доцільно її розучувати напередодні—бажано ввести їх у гру несподівано. Ознайомлюючи з новою грою, вихователь повідомляє її назву, розкриває зміст і пояснює правила до початку гри. Якщо гра досить складна, то варто спочатку пояснити головне, а потім, у процесі гри, з'ясувати окремі деталі. Під час повторного проведення гри лише нагадують основний зміст. Пояснення змісту і правил гри має бути стислим, точним та емоційним.

Способи розподілу ролей:

- * Відгадування (у якій руці?; хто вгадає—отримає роль тощо).
- * Числовий жереб (одна дитина називає число, а інша лічить по колу до названого числа; на кого вказали, той той починає гру).
- * «Викидання на пальцях» (гравці за командою «викидають пальці», лічать загальну кількість і рахують по колу).
- * Вибір лічилкою.
- * «Загальне голосування» (обирається ведучий чи капітан команди).

